



Teismo praktikos rinkinys

GENERALINIO ADVOKATO
MELCHIOR WATHELET IŠVADA,
pateikta 2018 m. sausio 25 d.¹

Byla C-564/16 P

**Europos Sąjungos intelektinės nuosavybės tarnyba (EUIPO)
prieš**

Puma SE

„Apeliacinis skundas – Europos Sąjungos prekių ženklas – Reglamentas (EB) Nr. 207/2009 – 8 straipsnio 5 dalis – Protesto procedūra – Santykiniai atmetimo pagrindai – Reglamentas (EB) Nr. 2868/95 – 19 taisyklė ir 50 taisyklės 1 dalis – Sąvoka „geras vardas“ – Ankstesnių EUIPO sprendimų, kuriais pripažįstama, kad ankstesnis prekių ženklas turi gerą vardą, įrodomoji galia – Sąvoka „ankstesni sprendimai“ – Pareiga motyvuoti – EUIPO apeliacinių tarybų procedūriniai reikalavimai“

I. Įžanga

1. Apeliaciniame skunde Europos Sąjungos intelektinės nuosavybės tarnyba (EUIPO) prašo panaikinti Europos Sąjungos Bendrojo Teismo 2016 m. rugsėjo 9 d. Sprendimą *Puma / EUIPO – Gemma Group* (šuoį darančio kačių šeimos gyvūno vaizdas) (T-159/15, EU:T:2016:457, toliau – skundžiamas sprendimas), kuriuo jis panaikino 2014 m. gruodžio 19 d. EUIPO penktosios apeliacinės tarybos sprendimą (byla R 1207/2014-5), susijusį su protesto procedūra tarp *Puma SE*² ir *Gemma Group Srl*³ (toliau – ginčijamas sprendimas).
2. Pagrindinis apeliaciniame skunde nagrinėjamas klausimas gali turėti praktinę reikšmę taikant protesto procedūras, pradėtas remiantis pagrindu, nurodytu 2009 m. vasario 26 d. Tarybos reglamento (EB) Nr. 207/2009 dėl [Europos Sąjungos] prekių ženklo⁴ 8 straipsnio 5 dalyje. Iš tiesų kalbama apie tai, ar prekių ženklo savininkas, kuris, remdamasis tuo, pareiškia protestą dėl naujo prekių ženklo įregistravimo, gali savo prašymą pagrįsti paprasčiausiai tuo, kad jo prekių ženklo geras vardas jau buvo nustatytas EUIPO sprendimuose, priimtuose ne dėl tų pačių šalių.

1 Originalo kalba: prancūzų.

2 Toliau – *Puma*.

3 Toliau – *Gemma Group*.

4 OL L 78, 2009, p. 1.

II. Teisinis pagrindas

A. Reglamentas Nr. 207/2009

3. Reglamento Nr. 207/2009 8 straipsnio 5 dalyje nustatyta, kad, „[b]e to, ankstesnio prekių ženklo, kaip apibrėžta 2 dalyje, savininkui užprotestavus pareikštas registruoti prekių ženklas neregistruojamas, jeigu jis yra tapatus ankstesniam prekių ženklui arba panašus į jį, ir turi būti registruojamas prekėms arba paslaugoms, kurios nėra panašios į tas, kurioms yra įregistruotas ankstesnis prekių ženklas, jeigu, kalbant apie ankstesnį [Europos Sąjungos] prekių ženklą, pareikštas registruoti prekių ženklas turi gerą vardą [Sąjungoje] arba, kalbant apie ankstesnį nacionalinį prekių ženklą, pareikštas registruoti prekių ženklas turi gerą vardą toje valstybėje narėje ir jeigu dėl prekių ženklo vartojimo be rimtos priežasties gali atsirasti galimybė nesąžiningai įgyti pranašumą arba pakenkti ankstesnio prekių ženklo išskirtinumui ar jo geram vardui.“

4. Reglamento Nr. 207/2009 VII dalyje „Apeliacijos“ esančio 63 straipsnio 2 dalyje nustatyta:

„Nagrinėdama apeliaciją, Apeliacinė taryba tiek kartų, kiek reikia, pasiūlo šalims per savo nustatytą laiką pateikti atsiliepimus į kitų šalių arba jos pačios pastabas.“

5. Reglamento Nr. 207/2009 75 straipsnyje nustatyta, kad „[EUIPO] sprendimuose nurodomi juos pagrindžiantys motyvai. Sprendimai grindžiami tiktais tokiais motyvais ar įrodymais, apie kuriuos šalys galėjo pateikti savo atsiliepimus“.

6. Reglamento Nr. 207/2009 76 straipsnyje nurodyta:

„1. Procedūrų metu [EUIPO] faktus nagrinėja savo iniciatyva; tačiau procedūros dėl atsisakymo registruoti paraiškas santykinų pagrindų atveju Taryba nagrinėja tiktai šalių nurodytus faktus, įrodymus bei argumentus bei siekiamą reikalavimų patenkinimo būdą.

2. [EUIPO] gali neatsižvelgti į faktus ar įrodymus, kurie nebuvo pateikti laiku.“

7. Galiausiai Reglamento Nr. 207/2009 78 straipsnio 1 dalyje nustatyta:

„1. Kiekviename [EUIPO] nagrinėjime įrodymų pateikimo ir gavimo priemonės yra:

<...>

c) dokumentų ir įrodymų pateikimas;

<...>“

B. Reglamentas (EB) Nr. 2868/95

8. 1995 m. gruodžio 13 d. Komisijos reglamento (EB) Nr. 2868/95, skirto įgyvendinti Tarybos reglamentą (EB) Nr. 40/94 dėl Bendrijos prekių ženklų⁵, 19 taisyklės 2 dalyje numatyta:

„Per 1 dalyje nurodytą laikotarpį protestą reiškianti šalis pateikia faktus, įrodymus ar argumentus apie ankstesnio ženklo arba ankstesnės teisės egzistavimą, galiojimą bei apsaugos apimtį, o taip pat įrodymą, pagrindžiantį jo įgaliojimus pateikti protestą. Protestą reiškianti šalis pateikia šiuos įrodymus:

- a) jei protestas grindžiamas prekių ženklu, kuris nėra Bendrijos prekių ženklas[,] – jo padavimo arba įregistravimo įrodymus pateikiant:
 - i) jei prekių ženklas dar neįregistruotas – atitinkamos paraiškos padavimo arba lygiaverčio dokumento, kurį išdavė prekių ženklo paraišką priėmusi administracija, kopiją, arba
 - ii) jei prekių ženklas įregistruotas – atitinkamo registracijos liudijimo arba tam tikrais atvejais paskutiniojo pratęsimo liudijimo kopiją, rodančią, kad prekių ženklo apsaugos terminas yra ilgesnis[,] nei nurodytas 1 dalyje, bei visus jo pratėsimus arba lygiaverčius dokumentus, išduotus prekių ženklą įregistravusios administracijos;
- b) jei protestas grindžiamas plačiai žinomu ženklu, kaip apibrėžta Reglamento 8 straipsnio 2 dalies c punkte[,] – įrodymus, jog šis ženklas yra plačiai žinomas atitinkamoje teritorijoje;
- c) jei protestas yra grindžiamas reputaciją turinčiu ženklu, kaip apibrėžta Reglamento 8 straipsnio 5 dalyje[,] – be šios dalies (a) punkte nurodytų įrodymų, dar ir įrodymus, kad ženklas turi reputaciją, bei įrodymus arba argumentus, įrodančius, kad pareikštą registruoti prekių ženklą naudojant be reikiamos priežasties būtų nesąžiningai pasinaudota arba pakenkta ankstesnio prekių ženklo skiriamajam požymiui arba jo reputacijai;

<...>“

9. Reglamento Nr. 2868/95 50 taisyklės 1 dalyje nustatyta:

„1. Jei nenustatyta kitaip, apeliacijos nagrinėjimui *mutatis mutandis* taikomos nuostatos, reglamentuojančios to skyriaus, kuris priėmė ginčijamą sprendimą, procesinius veiksmus.

Ypač kai apeliacija pateikiama dėl sprendimo, priimto su protestu susijusiuose procesiniuose veiksmuose, Reglamento 78a straipsnis netaikomas terminui, nustatytam Reglamento 61 straipsnio 2 dalyje.

Kai apeliacija pateikiama dėl Protestų skyriaus sprendimo, Taryba nagrinėja tik tuos apeliacijos faktus ir įrodymus, kurie buvo pateikti per Protesto skyriaus pagal Reglamento nuostatas ir šias taisykles nustatytą ar nurodytą laiką, nebent Taryba laikytusi nuomonės, kad, remiantis Reglamento [Nr. 207/2009] [76] straipsnio 2 dalimi, reikėtų atsižvelgti ir į papildomus arba pridėtinius faktus bei įrodymus.“

III. Ginčo aplinkybės

10. 2013 m. vasario 14 d. *Gemma Group* pateikė EUIPO Europos Sąjungos prekių ženklo registracijos paraišką pagal Reglamentą Nr. 207/2009.

⁵ OL L 303, 1995, p. 1; 2004 m. specialusis leidimas lietuvių k., 17 sk., 1 t., p. 189; iš dalies pakeistas 2005 m. birželio 29 d. Komisijos reglamentu (EB) Nr. 1041/2005 (OL L 172, 2005, p. 4).

11. Prašomas įregistruoti prekių ženklas buvo šis mėlynos spalvos vaizdinis žymuo:



12. Prekės, dėl kurių buvo prašoma įregistruoti prekių ženklą, priklauso peržiūrėtos ir iš dalies pakeistos 1957 m. birželio 15 d. Nicos sutarties dėl tarptautinės prekių ir paslaugų klasifikacijos ženkams registruoti 7 klasei ir atitinka šį apibūdinimą: „medžio apdirbimo mašinos; aliuminio apdirbimo mašinos; polivinilchlorido apdirbimo mašinos“.

13. Europos Sąjungos prekių ženklo paraiška buvo paskelbta 2013 m. balandžio 8 d. *Bendrijos prekių ženklų biuletenyje* Nr. 66/2013.

14. 2013 m. liepos 8 d. ieškovė *Puma*, remdamasi Reglamento Nr. 207/2009 41 straipsniu, pateikė protestą dėl prašomo prekių ženklo registracijos dėl visų šios išvados 12 punkte nurodytų prekių. Kaip protesto pagrindu remtasi Reglamento Nr. 207/2009 8 straipsnio 5 dalyje nurodytu pagrindu.

15. Protestas visų pirma buvo grindžiamas šiais ankstesniais prekių ženklais:

- toliau vaizduojamu tarptautiniu prekių ženklu, kuris įregistruotas 1983 m. rugsėjo 30 d. numeriu 480105, kurio registracijos galiojimas pratęstas iki 2023 m., kuris galioja Beniliukse, Čekijoje, Prancūzijoje, Kroatijoje, Italijoje, Vengrijoje, Austrijoje, Portugalijoje, Rumunijoje, Slovėnijoje ir Slovakijoje ir kuriuo žymimos prie 18, 25 ir 28 klasių priskiriamos prekės, kurios kiekvienos iš šių klasių atveju atitinka tokį apibūdinimą:
 - 18 klasė: „per petį dėvimi krepšiai ir kelionmaišiai, lagaminai ir kelioniniai krepšiai, ypač prietaisams ir sportiniams drabužiams“;
 - 25 klasė: „apranga, auliniai batai, bateliai ir šlepetės“;
 - 28 klasė: „žaidimai, žaislai; fizinių pratimų įrenginiai, mankštos ir sporto prietaisai (nepriskirti prie kitų klasių), įskaitant sportinius kamuolius“;

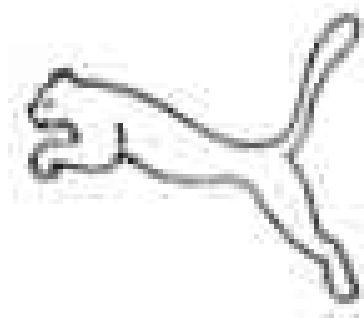


- toliau vaizduojamu tarptautiniu prekių ženklu, kuris įregistruotas 1992 m. birželio 17 d. numeriu 593987, kurio registracijos galiojimas pratęstas iki 2022 m., kuris galioja Beniliukse, Bulgarijoje, Čekijoje, Estijoje, Graikijoje, Ispanijoje, Prancūzijoje, Kroatijoje, Italijoje, Kipre, Latvijoje, Lietuvoje,

Vengrijoje, Austrijoje, Lenkijoje, Portugalijoje, Rumunijoje, Slovėnijoje, Slovakijoje, Suomijoje ir Jungtinėje Karalystėje ir kuriuo žymimos, be kita ko, prie 18, 25 ir 28 klasių priskiriamos prekės, kurios kiekvienos iš šių klasių atveju atitinka tokį apibūdinimą:

- 18 klasė: „odiniai gaminiai ir (arba) iš dirbtinės odos gaminiai (priskirti prie šios klasės); rankinės ir dėklai, nepritaikyti pagal jiems skirtas prekes, taip pat smulkūs odos gaminiai, ypač piniginės, sulenkiamos piniginės, raktų dėklai; rankinės, portfeliai, krepšiai laikymo reikmėms ir pirkiųjų krepšiai, mokykliniai knygų krepšiai ir kuprinės, turistų krepšiai, kuprinės, maišeliai, rungtynėms skirti krepšiai, nešimo krepšiai ir krepšiai laikymo reikmėms bei kelioniniai krepšiai iš odos ir iš dirbtinės odos, iš sintetinių medžiagų, iš medžiagos ir tekstilės ar iš odos pakaitalų; kelioniniai lagaminai (odos gaminiai); antpetiniai diržai; gyvūnų odos; lagaminai ir kelioniniai krepšiai; skėčiai, saulės skėčiai ir lazdos; botagai, balnojimo reikmenys“;
- 25 klasė: „drabužiai, avalynė, galvos apdangalai; avalynės dalys ir detalės, padai, dirbtiniai padai ir platformos, batviršiai; avalynės priešslydžio įtaisai, apkaustai ir viny; drabužių įdėklai, pasiūtos drabužių kišenės; korsetai; batai, šlepetės, įsispiriami bateliai ir šlepetės; gatava avalynė, miesto avalynė, sporto avalynė, laisvalaikio avalynė, atletikos avalynė, bėgimo bateliai, gimnastikos avalynė, maudymosi šlepetės ir fiziologinė avalynė (priskirta prie šios klasės), teniso bateliai; blauzdinės ir kojinės, odinės blauzdinės ir kojinės, tamprės, autai, ant batų dėvimos kojinės; sportiniai kostiumai, gimnastikos kelnaitės ir trikotažiniai marškinėliai, futbolo kelnaitės ir trikotažiniai marškinėliai, teniso marškiniai ir šortai, maudymosi ir paplūdimio drabužiai ir apranga, maudymosi glaudės ir kelnaitės bei maudymosi kostiumai, įskaitant dviejų dalių maudymosi kostiumėlius, sporto ir laisvalaikio drabužiai ir apranga (įskaitant trikotažinius ir iš džersio pagamintus drabužius ir aprangą), taip pat skirti fizinio rengimo, bėgiojimo ristele ar ištvermės bėgimo ir gimnastikos reikmėms, sportiniai bridžai ir kelnės, trikotažiniai marškiniai, megztiniai, marškinėliai, medvilniniai sportiniai megztiniai, teniso ir slidinėjimo drabužiai ir apranga; viršutiniai laisvalaikio drabužiai ir apranga, bet kokiam orui tinkantys viršutiniai drabužiai ir apranga, kojinės (kojinių gaminiai), futbolo puskojinės, pirštinės, įskaitant odines, taip pat pagamintas iš dirbtinės ar sintetinės odos, kepurės ir kepuraitės, galvajuostės, juostelės ant kaktos ir juostelės prakaitui sulaikyti, juostos, skarelės, šalikai, movos; diržai, striukės su gobtuvu, neperšlampamos striukės su gobtuvu, bušlatai ir vandeniui nelaidūs drabužiai, paltai, palaidinės, švarkai ir švarkeliai, sijonai, bridžai ir kelnės, puloveriai ir suderinti kostiumai, sudaryti iš kelių viršutinių ir apatinių dalių; apatiniai baltiniai“;
- 28 klasė: „žaidimai, žaislai, įskaitant miniatiūrinę avalynę ir miniatiūrinius kamuoliukus (kaip žaislai); kūno treniravimo, gimnastikos ir sporto aparatai ir įranga (priskirti prie šios klasės); slidinėjimo, teniso ir žvejybos įranga; slidės, slidžių apkaustai, slidžių lazdos; slidžių apatinės dangos, slidžių antibriauniai; kamuoliai ir žaidimų aikštelių kamuoliai, įskaitant sportinius ir žaidimo kamuolius; svarmenys, rutuliai, diskai, ietys; teniso raketės, stalo teniso, badmintono, sieninio raketės, kriketo lazdos, golfo ir ledo ritulio lazdos; teniso kamuoliukai ir plunksninukai; riedučiai ir pačiūžos, su ratukais galimi naudoti batai, taip pat tvirtesniais padais; stalo teniso stalai; gimnastikos kuokelės, sportiniai lankai, sportiniai tinklai, vartų ir kamuolių tinklai“;

sportinės pirštinės (žaidimų priedai); lėlės, lėlių drabužiai, lėlių avalynė, kepurės ir kepuraitės lėlėms, lėlių diržai, lėlių prijuostės; kelių apsaugos, alkūnių apsaugos, kulkšnių apsaugos ir kojų apsaugos (sporto reikmėms); Kalėdų eglučių papuošalai“;



16. Protestą, kuris paremtas Reglamento Nr. 207/2009 8 straipsnio 5 dalimi, *Puma* grindžia tuo, kad ankstesni prekių ženklai turi gerą vardą visose valstybėse narėse visoms šios išvados 15 punkte nurodytoms prekėms.

17. 2014 m. kovo 10 d. Protestų skyrius atmetė visą protestą. Nors jis pripažino, kad žymenys, dėl kurių kilo ginčas, buvo tam tikra prasme panašūs, dėl ankstesnio prekių ženklo Nr. 593987 gero vardo jis nusprendė, kad dėl su proceso ekonomiškumu susijusių priežasčių nereikia nagrinėti ieškovės pateiktų įrodymų, kuriais siekiama patvirtinti, kad minėtas prekių ženklas buvo plačiai naudojamas ir turėjo gerą vardą; analizę nuspręsta atlikti remiantis prielaida, kad šis ankstesnis prekių ženklas turėjo „sustiprėjusį skiriamąjį požymį“. Remdamasis šia prielaida jis nusprendė, kad ryšys, kurio reikalaujama pagal Reglamento Nr. 207/2009 8 straipsnio 5 dalį, šiuo atveju nėra įrodytas.

18. 2014 m. gegužės 7 d. ieškovė, remdamasi Reglamento Nr. 207/2009 58–64 straipsniais, pateikė dėl šio sprendimo apeliaciją EUIPO.

19. Ginčijamu sprendimu EUIPO penktoji apeliacinė taryba apeliaciją atmetė.

20. Pirma, ji nusprendė, kad ankstesni prekių ženklai ir prašomas įregistruoti prekių ženklas buvo tam tikra prasme panašūs vizualiai ir grindžiami ta pačia – „pumą primenančio šuolį darančio kačių šeimos gyvūno“ – koncepcija.

21. Antra, Apeliacinė taryba atmetė ieškovės argumentą, pagal kurį Protesto skyrius patvirtino, jog ankstesni prekių ženklai turi gerą vardą, remdamasi tuo, kad Protestų skyrius dėl su proceso ekonomiškumu susijusių priežasčių iš tikrųjų tik tvirtino, kad nagrinėjamu atveju nereikėjo vertinti ieškovės pateiktų įrodymų dėl gero vardo ir kad analizė bus atliekama remiantis prielaida, kad ankstesnis prekių ženklas Nr. 593987 turėjo „sustiprėjusį skiriamąjį požymį“. Toliau Apeliacinė taryba išnagrinėjo įrodymus dėl ankstesnių prekių ženklų gero vardo, kiek tai susiję su šios išvados 15 punkte nurodytomis prekėmis, ir juos atmetė.

22. Trečia, Apeliacinė taryba nusprendė, kad net jeigu reikėtų laikyti, jog įrodyta, kad ankstesni prekių ženklai turi gerą vardą, Reglamento Nr. 207/2009 8 straipsnio 5 dalimi grindžiamą protestą reikėtų atmesti, nes netenkinamos ir kitos sąlygos, būtent susijusios su nesąžiningu pasinaudojimu ankstesnių prekių ženklų skiriamuoju požymiu ar geru vardu ar pakenkimu jiems.

IV. Procesas Bendrajame Teisme ir skundžiamas sprendimas

23. 2015 m. balandžio 1 d. Bendrojo Teismo kanceliarija gavo *Puma* ieškinį dėl ginčijamo sprendimo panaikinimo.

24. Iš esmės *Puma* savo ieškinį grindė trimis pagrindais: pirma, teisinio saugumo ir gero administravimo principų pažeidimu dėl to, kad Apeliacinė taryba atmetė įrodymus, susijusius su ankstesnių prekių ženklų geru vardu, ir padarė išvadą, kad neįrodyta, jog šie prekių ženklai turi gerą vardą; antra, Reglamento Nr. 207/2009 75 ir 76 straipsnių pažeidimu dėl to, kad Apeliacinė taryba nagrinėjo įrodymus, susijusius su ankstesnių prekių ženklų geru vardu, nors Protestų skyrius jų nenagrinėjo, ir, trečia, minėto reglamento 8 straipsnio 5 dalies pažeidimu.

25. Pirmajame pagrinde *Puma* iš esmės tvirtino, kad atmetusi ieškovės įrodymus dėl ankstesnių prekių ženklų gero vardo ir nukrypusi nuo savo ankstesnių sprendimų, susijusių su ankstesnių prekių ženklų geru vardu, Apeliacinė taryba pažeidė teisinio saugumo ir gero administravimo principus. Grįsdama šį pagrindą *Puma* Bendrajame Teisme rėmėsi dviem argumentais: pirmas argumentas susijęs su Apeliacinės tarybos atsisakymu atsižvelgti į įrodymus, kurie nebuvo išversti į procedūros kalbą, o antras – su aplinkybe, kad Apeliacinė taryba nukrypo nuo savo ankstesnių sprendimų.

26. Bendrasis Teismas, pripažinęs kai kuriuos *Puma* pateiktus paveikslukus nepriimtinais, kadangi jie pirmą kartą buvo pateikti Bendrajam Teismui, išnagrinėjo du *Puma* pateiktus argumentus, kuriais ji rėmėsi savo pirmajame pagrinde. Jis priminė teisės į gerą administravimą turinį, kuris visų pirma apima administracijos pareigą motyvuoti savo sprendimus, ir motyvavimo pareigą, be kita ko, siekiama, pirma, leisti suinteresuotiesiems asmenims sužinoti motyvus, kuriais grindžiama priimta priemonė, kad jie galėtų ginti savo teises, ir, antra, leisti Sąjungos teismui vykdyti sprendimo teisėtumo kontrolę.

27. Bendrasis Teismas pažymėjo, kad savo jurisprudencijoje, susijusioje su vienodo požiūrio ir gero administravimo principais, be kita ko, 2011 m. kovo 10 d. Sprendime *Agencja Wydawnicza Technopol / VRDT (C-51/10 P, EU:C:2011:139)*, Teisingumo Teismas pažymėjo, kad nagrinėdama Europos Sąjungos prekių ženklo registracijos paraišką, EUIPO privalo atsižvelgti į dėl panašių paraiškų priimtus sprendimus ir ypatingą dėmesį skirti klausimui, ar reikia priimti tokį patį sprendimą, ar ne, tačiau vienodo požiūrio ir gero administravimo principai turi būti derinami su teisėtumo užtikrinimu. Bendrasis Teismas taip pat pažymėjo, kad todėl asmuo, prašantis įregistruoti žymenį kaip prekių ženklą, negali savo labai remtis kitų naudai padarytais galbūt neteisėtais veiksmais, siekdamas, kad būtų priimtas tapatus sprendimas. Be to, dėl priešasčių, susijusių su teisiniu saugumu ir, konkrečiai kalbant, su geru administravimu, visos registracijos paraiškos turėtų būti nagrinėjamos griežtai ir išsamiai, siekiant, kad prekių ženklai nebūtų įregistruoti nepagrįstai. Šis nagrinėjimas turi būti atliekamas kiekvienu konkrečiu atveju, kadangi žymens registracija kaip prekių ženklo priklauso nuo konkrečių kriterijų, kurie taikomi atsižvelgiant į faktines nagrinėjamo atvejo aplinkybes ir kurie skirti patikrinti, ar nagrinėjamam žymeniui taikomas kuris nors atmetimo pagrindas.

28. Pirmą *Puma* argumentą, kuriuo buvo grindžiamas jos pirmasis pagrindas, Bendrasis Teismas atmetė, nurodydamas, kad pagal Reglamento Nr. 2868/95 19 taisyklę Apeliacinė taryba teisingai nusprendė, jog negalima atsižvelgti į įrodymus, kurie nebuvo pateikti procedūros kalba.

29. Nagrinėdamas antrą *Puma* argumentą, kuriuo remdamasi pastaroji tvirtino, kad Apeliacinė taryba padarė teisės klaidą, nukrypdama nuo EUIPO sprendimų ir Bendrojo Teismo jurisprudencijos, Bendrasis Teismas visų pirma priminė trijų neseniai priimtų EUIPO sprendimų turinį, kuriais remdamasi ji nusprendė, kad minėtas geras vardas egzistavo, ir šiuo požiūriu Bendrasis Teismas taip pat rėmėsi įrodymais, kuriuos *Puma* pateikė siekdama šiuose procesuose patvirtinti, kad jos ankstesni prekių ženklai turi gerą vardą. Skundžiamo sprendimo 31 punkte Bendrasis Teismas taip pat nusprendė, kad per procedūrą Apeliacinėje taryboje *Puma* tinkamai nurodė šiuos sprendimus, tačiau ginčijamame sprendime ji jų neanalizavo ir net nepaminėjo, o tik priminė, kad EUIPO neprivalo vadovautis savo ankstesniais sprendimais. Be to, Bendrasis Teismas pažymėjo, kad EUIPO išvadas, prie kurių prieita šiuose trijuose sprendimuose, patvirtino keletas *Puma* nurodytų nacionalinių tarnybų sprendimų.

30. Taigi Bendrasis Teismas nusprendė, kad, viena vertus, tai, jog ankstesni prekių ženklai turi gerą vardą, EUIPO konstatavo trijuose neseniai priimtuose sprendimuose, ir, kita vertus, išvada dėl prekių ženklo gero vardo pagrįsta faktais ir nepriklauso nuo prašomo įregistruoti prekių ženklo.

31. Skundžiamo sprendimo 34 punkte Bendrasis Teismas padarė išvadą, kad, „atsižvelgiant į <...> teismo praktiką, pagal kurią EUIPO privalo atsižvelgti į dėl panašių paraiškų priimtus sprendimus ir ypatingą dėmesį skirti klausimui, ar reikia priimti tokį patį sprendimą, ar ne, ir į pareigą motyvuoti, Apeliacinė taryba negalėjo nukrypti nuo EUIPO ankstesnių sprendimų nepateikusi jokių paaiškinimų, dėl kokių priežasčių ji nusprendė, kad minėtuose sprendimuose padarytos faktais grindžiamos išvados dėl ankstesnių prekių ženklų gero vardo nesvarbios ar nebesvarbios. Iš tikrųjų Apeliacinė taryba niekur nenurodė, kad nuo to laiko, kai neseniai buvo priimti minėti sprendimai, toks geras vardas susilpnėjo arba kad šie sprendimai buvo neteisėti“.

32. Šiuo požiūriu Bendrasis Teismas atmetė EUIPO argumentą, kuriuo remiantis į šiuos sprendimus nereikia atsižvelgti, nes nė viename iš jų nesiremta įrodymais, galinčiais patvirtinti ankstesnių prekių ženklų, kuriais remiamasi konkrečiose procedūrose, gerą vardą, tačiau ir pažymėjo, kad nagrinėdama apeliaciją dėl sprendimo Apeliacinė taryba turi diskreciją pagal Reglamento Nr. 2868/95 50 taisyklės 1 dalies trečią pastraipą nuspręsti, ar atsižvelgti į naujus arba papildomus faktus ir įrodymus, kurie nebuvo pateikti per Protestų skyriaus nustatytą ar nurodytą terminą.

33. Atsižvelgdamas į bylos aplinkybes skundžiamo sprendimo 37 ir 38 punktuose Bendrasis Teismas pažymėjo, kad „atsižvelgiant į ankstesnius neseniai priimtus sprendimus, kuriuos patvirtina santykinai didelis nacionalinių sprendimų skaičius ir Bendrojo Teismo sprendimas, laikydamosi gero administravimo principo <...>, Apeliacinė taryba turėjo prašyti, kad ieškovė pateiktų papildomus įrodymus dėl ankstesnių prekių ženklų gero vardo (net jeigu ji tokius įrodymus norėtų tik atmesti), kaip jai tai leidžiama pagal Reglamento Nr. 2868/95 50 taisyklės 1 dalies trečią pastraipą, arba nurodyti priežastis, dėl kurių mano, kad ankstesniuose sprendimuose padarytos išvados dėl ankstesnių prekių ženklų gero vardo nagrinėjamu atveju turi būti atmestos. To juo labiau reikėjo dėl to, kad kai kuriuose iš šių sprendimų buvo detalios nurodyti įrodymai, pagrindę ankstesnių prekių ženklų gero vardo vertinimą, todėl ji turėjo atsižvelgti į egzistuojančius tokius sprendimus.“ Taigi Bendrasis Teismas, nusprenddamas, kad EUIPO pažeidė gero administravimo principą ir visų pirma pareigą motyvuoti savo sprendimus, pripažino *Puma* pateiktą pirmąjį pagrindą pagrįstu.

34. Bendrasis Teismas taip pat nusprendė, kad atsižvelgiant į tai, kad visapusiškai vertinant žalą, kaip tai suprantama pagal Reglamento Nr. 207/2009 8 straipsnio 5 dalį, kurios klausimą Apeliacinė taryba papildomai nagrinėjo ginčijamame sprendime, atsižvelgiama į ankstesnių prekių ženklų gero vardo stiprumą, šios Apeliacinės tarybos padaryta teisės klaida galėjo turėti lemiamą reikšmę išvadoms dėl protesto. Tačiau Apeliacinė taryba nevisapusiškai išnagrinėjo ankstesnių prekių ženklų gerą vardą, todėl Bendrasis Teismas nusprendė, kad jis negali priimti sprendimo dėl tariamo Reglamento Nr. 207/2009 8 straipsnio 5 dalies pažeidimo.

35. Todėl skundžiamo sprendimo 44 punkte Bendrasis Teismas pripažino pagrįstu *Puma* pirmąjį pagrindą ir panaikino ginčijamą sprendimą, kiek juo buvo atmestas ieškovės protestas, nenagrinėjant kitų jos pateiktų pagrindų.

V. Šalių reikalavimai ir procesas Teisingumo Teisme

36. Savo apeliaciniu skundu EUIPO prašo Teisingumo Teismo panaikinti skundžiamą sprendimą ir priteisti iš *Puma* bylinėjimosi išlaidas. *Puma* prašo Teisingumo Teismo atmesti apeliacinį skundą ir priteisti iš EUIPO bylinėjimosi išlaidas.

37. Šalys savo poziciją išdėstė raštu ir žodžiu per 2017 m. gruodžio 14 d. posėdį.

VI. Dėl apeliacinio skundo

38. Savo apeliacinį skundą EUIPO grindžia dviem pagrindais. Pirmasis pagrindas grindžiamas Reglamento Nr. 207/2009 76 straipsnio 1 dalies ir gero administravimo principo, siejamų su Reglamento Nr. 2868/95 19 taisyklės 2 dalies c punktu ir Reglamento Nr. 207/2009 8 straipsnio 5 dalimi, pažeidimu. Antrasis pagrindas grindžiamas Reglamento Nr. 2868/95 50 taisyklės 1 dalies ir Reglamento Nr. 207/2009 76 straipsnio 2 dalies pažeidimu.

39. Grįsdama šiuos du pagrindus ji pateikia keturis argumentus ir išsamiau juos išdėsto trimis punktais. Nors tai nėra pats aiškiausias pateikimo būdas, tačiau ginčijami aspektai nurodyti tiksliai. Remiantis šiais kaltinimais galima nustatyti tris pirmojo pagrindo dalis.

40. Pirmą, skundžiamo sprendimo 31 punkte Bendrasis Teismas, nusprenddamas, kad *Puma*, siekdama įrodyti, kad jos prekių ženklai turėjo gerą vardą, kaip to reikalaujama pagal Reglamento Nr. 2868/95 19 taisyklės 2 dalies c punktą, „tinkamai nurod[ė]“ tris ankstesnius EUIPO sprendimus, nepaisė EUIPO pozicijos ir procedūrinių reikalavimų procedūrose *inter partes*.

41. Antra, skundžiamo sprendimo 34 punkte Bendrasis Teismas, ankstesnius EUIPO sprendimus laikydamas „sprendimais suformuota praktika“, nepaisė to, kad procedūros *inter partes* grindžiamos rungimosi principu, ir sąvokos „geras vardas“, kaip tai suprantama pagal Reglamento Nr. 207/2009 8 straipsnio 5 dalį. Įpareigodamas EUIPO apeliacinę tarybą paaiškinti, kodėl ji neatsižvelgė į savo ankstesnių sprendimų, susijusių su *Puma* prekių ženklų geru vardu, išvadas, jis padarė teisės klaidą.

42. Trečia, skundžiamo sprendimo 37 punkte Bendrasis Teismas negalėjo konstatuoti, kad EUIPO apeliacinė taryba privalėjo papildomai pasiūlyti *Puma* pateikti papildomus įrodymus dėl gero vardo, kurį ji reikalavo pripažinti. Taip Bendrasis Teismas pažeidė rungimosi principą, kurio laikomasi procedūrose *inter partes* pagal Reglamento Nr. 207/2009 76 straipsnio 1 dalį, ir gero administravimo principą. Ši trečioji dalis atitinka kaltinimą, pateiktą pagal antrąjį pagrindą remiantis Reglamento Nr. 207/2009 76 straipsnio 2 dalimi, kuri taikoma pagal Reglamento Nr. 2868/95 50 taisyklės 1 dalį. Taigi šie apeliacinio skundo aspektai bus nagrinėjami kartu nagrinėjant antrąjį pagrindą.

A. Dėl pirmojo pagrindo, grindžiamo Reglamento Nr. 207/2009 76 straipsnio 1 dalies ir gero administravimo principo, siejamų su Reglamento Nr. 2868/95 19 taisyklės 2 dalies c punktu ir Reglamento Nr. 207/2009 8 straipsnio 5 dalimi, pažeidimu, pirmų dviejų dalių

43. Pirmojo pagrindo pirmas dvi dalis nagrinėsiu kartu, kadangi abi jos yra iš esmės susijusios su EUIPO sprendimų poveikiu prekių ženklo gero vardo įrodymui.

44. Pirmiausia svarbu pažymėti, kad EUIPO neginčija, kad protestą pateikęs asmuo gali remtis jos ankstesniais sprendimais, tačiau ginčija tai, kad į ankstesnį sprendimą gali būti atsižvelgta protestą pateikusiam asmeniui kartu su nuoroda į tokius sprendimus nepateikus tikslių ir teisingų nuorodų į dokumentus, kurie buvo pateikti per procedūrą, po kurios buvo priimtas šis sprendimas, ir jie turi būti pateikti naujos procedūros kalba⁶.

45. Pritarus šiam teiginiui būtų neigiama ankstesniame sprendime pateiktų teiginių įrodomoji galia ir dėl to būtų panaikinta didžioji dalis jurisprudencijos, susijusios su ankstesniais sprendimais, naudos, kadangi protestą pateikęs asmuo negalėtų pasinaudoti anksčiau pateiktų įrodymų nustatymu ir jų reikšmingumo patvirtinimu naujai protesto procedūrai.

6 Žr. apeliacinio skundo 29 punktą.

46. Tačiau ankstesnio prekių ženklo „geras vardas“, kaip jis suprantamas pagal Reglamento Nr. 207/2009 8 straipsnio 5 dalį, yra visiškai suderinamas su EUIPO pareiga atsižvelgti į savo ankstesnius sprendimus, kaip tai buvo konstatuota Teisingumo Teismo nagrinėjant kitus atsisakymo įregistruoti motyvus, neatsižvelgiant į tai, ar jie yra absoliutūs⁷, ar sąlyginiai⁸.

47. Iš tiesų nematau priežasčių, dėl kurių vienodo požiūrio principas ir gero administravimo principas, kuriais grindžiama Teisingumo Teismo jurisprudencija, susijusi su EUIPO pareiga „atsižvelgti į sprendimus, kurie jau buvo priimti dėl panašių paraiškų, ir ypatingą dėmesį skirti klausimui, ar reikia priimti tokį patį sprendimą“⁹, nebūtų taikomi taikant Reglamento Nr. 207/2009 8 straipsnio 5 dalį.

1. Dėl „gero vardo“ pobūdžio

48. Pirmiausia, prekių ženklas turi gerą vardą, kaip tai suprantama pagal Sąjungos teisę, kai jį žino didelė visuomenės, suinteresuotos šiuo prekių ženklu žymimomis prekėmis ar paslaugomis, dalis reikšmingoje Europos Sąjungos teritorijoje dalyje¹⁰.

49. Taigi tai faktinių aplinkybių konstatavimas: „geras vardas“ yra realus faktas¹¹. Be to, Teisingumo Teismas, nagrinėdamas apeliacinį skundą, jau yra netiesiogiai, tačiau užtikrintai pripažinęs, kad išvada dėl to, ar ankstesnis prekių ženklas yra įgijęs gerą vardą, priskirtina Bendrojo Teismo vykdomam faktinių aplinkybių vertinimui¹².

50. Taigi pritariu skundžiamo sprendimo 33 punkte pateiktam Bendrojo Teismo vertinimui, kad išvada dėl *Puma* nurodytų ankstesnių prekių ženklų gero vardo yra išvada dėl faktinių aplinkybių, kuri nepriklauso nuo ginčijamoje procedūroje prašomo įregistruoti prekių ženklo.

51. Jeigu paaiškėtų, kad EUIPO per ankstesnes procedūras jau turėjo galimybę pripažinti, kad atitinkamas prekių ženklas turėjo gerą vardą, kaip tai suprantama pagal Reglamento Nr. 207/2009 8 straipsnio 5 dalį, tai reikėtų vertinti kaip faktinių aplinkybių konstatavimą. Tačiau iš principo įrodymai, kuriais EUIPO rėmėsi darydama minėtą išvadą, turėtų būti ankstesnio sprendimo motyvuojamoje dalyje. Iš tiesų „EUIPO pareigos motyvuoti savo sprendimus pagal Reglamento Nr. 207/2009 75 straipsnio pirmą sakinį taikymo sritis yra tokia pat kaip ir pareigos, numatytos SESV 296 straipsnio antroje pastraipoje, pagal kurią reikalaujama, kad motyvavimas turi aiškiai ir nedviprasmiškai parodyti institucijos, priėmusios tą teisės aktą, argumentus taip, kad suinteresuotieji asmenys galėtų sužinoti priimtą priemonę pagrindžiančius motyvus, o kompetentingas teismas –

7 Šiuo klausimu dėl 1993 m. gruodžio 20 d. Tarybos reglamento (EB) Nr. 40/94 dėl Bendrijos prekių ženklo (OL L 11, 1994, p. 1; 2004 m. specialusis leidimas lietuvių k., 17 sk., 1 t., p. 146) 7 straipsnio 1 dalies c punkto žr. 2011 m. kovo 10 d. Sprendimą *Agencja Wydawnicza Technopol / VRDT* (C-51/10 P, EU:C:2011:139, 73–77 punktai).

8 Dėl ankstesnio prekių ženklo naudojimo iš tikrųjų vertinimo žr., pavyzdžiui, 2014 m. liepos 17 d. Sprendimą *Reber Holding / VRDT* (C-141/13 P, nepaskelbtas Rink., EU:C:2014:2089, 45 ir 46 punktai).

9 2011 m. kovo 10 d. Sprendimas *Agencja Wydawnicza Technopol / VRDT* (C-51/10 P, EU:C:2011:139, 73 ir 74 punktai). Taip pat žr. 2014 m. liepos 17 d. Sprendimą *Reber Holding / VRDT* (C-141/13 P, nepaskelbtas Rink., EU:C:2014:2089, 45 punktas), taip pat 2013 m. gruodžio 12 d. Nutartį *Getty Images (US) / VRDT* (C-70/13 P, nepaskelbta Rink., EU:C:2013:875, 41 ir 42 punktai) ir 2014 m. rugsėjo 11 d. Nutartį *Think Schuhwerk / VRDT* (C-521/13 P, EU:C:2014:2222, 57 punktas).

10 Šiuo klausimu žr. 2015 m. rugsėjo 3 d. Sprendimą *Iron & Smith* (C-125/14, EU:C:2015:539, 17 punktas). Taip pat žr. 1999 m. rugsėjo 14 d. Sprendimą *General Motors* (C-375/97, EU:C:1999:408) ir 2009 m. spalio 6 d. Sprendimą *PAGO International* (C-301/07, EU:C:2009:611, 30 punktas). 2015 m. rugsėjo 3 d. Sprendime *Iron & Smith* (C-125/14, EU:C:2015:539, 16 punktas) Teisingumo Teismas aiškiai pripažino, kad žodžių junginys „turi gerą vardą [Sąjungoje]“ reiškia tą patį Reglamente dėl Europos Sąjungos prekių ženklo (ir Reglamente Nr. 207/2009, ir Reglamente Nr. 40/94) ir Direktyvoje valstybių narių teisės aktams, susijusiems su prekių ženklais, suderinti (šiuo atveju 2008 m. spalio 22 d. Europos Parlamento ir Tarybos direktyva valstybių narių teisės aktams, susijusiems su prekių ženklais, suderinti (OL L 299, 2008, p. 25)). Doktrinoje Azéma J., „Marques renommées et marques notoires en droit européen et en droit français“, *Marques notoires et de haute renommée – Well-know and Famous Trademarks*, L.G.D.J.-Schulthess, 2011, p. 23–36, ypač – p. 27.

11 Žr. I. Sancho Gargallo „Alcance de la protección de la marca notoria en la jurisprudencia comunitaria“, Morral Soldevila, R. (dir.), *Problemas actuales de derecho de la propiedad industrial*, Thomson Reuters-Civitas, 2011, p. 141–155, ypač – p. 141.

12 Šiuo klausimu žr. 2016 m. sausio 21 d. Sprendimą *Hesse / VRDT* (C-50/15 P, EU:C:2016:34, 29 punktas).

vykdyti kontrolę <...>¹³. Tam, kad šis reikalavimas būtų įvykdytas, įrodymai, kuriais ankstesnio prekių ženklo savininkas grindžia „gerą vardą“, privalės būti daugiau ar mažiau aiškiai nurodyti EUIPO sprendime, kuriuo pripažįstamas šis faktas. Taigi šie įrodymai nebėra būtini vėlesnėje protesto procedūroje, nes jie pateikti ankstesniame EUIPO sprendime jais grindžiant savo išvadą. Jos vienos taip pat pakanka.

52. Todėl skundžiamo sprendimo 30 ir 31 punktuose pripažindamas, kad savo proteste *Puma* trimis ankstesniais EUIPO sprendimais rėmėsi tinkamai, kiek tai susiję ne tik su įvykus šioms procedūroms padaryta išvada dėl ankstesnių prekių ženklų gero vardo, bet ir su per šias procedūras pateiktais *Puma* įrodymais, Bendrasis Teismas nepadarė teisės klaidos.

2. Dėl procedūros „inter partes“ poveikio atsižvelgiant į ankstesnius sprendimus

53. Taip pat, priešingai, nei teigia EUIPO grįsdama savo pirmąjį pagrindą, atsižvelgimas į ankstesnius sprendimus, susijusius su prekių ženklų geru vardu, neprieštaruoja rungimosi principui, kuriuo grindžiama protesto procedūra; tai taip pat neprieštaruoja išvados, padarytos kiekvienoje iš protesto procedūrų, savitumui¹⁴.

54. Iš tikrųjų Teisingumo Teismas pateikė du patikslinimus dėl EUIPO pareigos atsižvelgti į savo ankstesnius sprendimus. Viena vertus, „vienodo požiūrio ir gero administravimo principai turi būti suderinami su teisėtumo principu“¹⁵. Kita vertus, „dėl su teisiniu saugumu ir, konkrečiai kalbant, geru administravimu susijusių priemonių visos registracijos paraiškos turi būti nagrinėjamos griežtai ir išsamiai, siekiant, kad prekių ženklai nebūtų įregistruoti netinkamai <...> Šis nagrinėjimas turi būti atliekamas kiekvienu konkrečiu atveju“¹⁶.

55. Vadovaujantis šiais principais, lygiai taip, kaip asmuo, prašantis įregistruoti žymenį kaip prekių ženklą, negali savo labai remtis kitų naudai padarytais neteisėtais veiksmais siekdamas, kad būtų priimtas tapatus sprendimas¹⁷, asmuo, kuris pateikia protestą dėl prekių ženklo registracijos, negali savo labai remtis anksčiau padarytais neteisėtais veiksmais siekdamas, kad būtų priimtas tapatus sprendimas.

56. Todėl nors EUIPO sprendimais, susijusiais su prekių ženklo geru vardu, gali remtis šio prekių ženklo savininkas grįsdamas savo protestą, registracijos paraišką pateikęs asmuo gali juos ginčyti arba kritikuoti jų svarbą nagrinėjamam atvejui. Iš tikrųjų dėl to, kad galima remtis ankstesniais sprendimais, registracijos paraišką pateikęs asmuo nepraranda teisės ginčyti įrodymų, kuriais grindžiamas protestas.

57. Bet kuriuo atveju, neatsižvelgiant į tai, ar šalys dėl to ginčijasi, EUIPO turės bent jau atsižvelgti į nurodytą (-us) sprendimą (-us) ir itin įdėmiai išnagrinėti klausimą, ar reikia priimti tokį patį sprendimą ir atitinkamai jį motyvuoti.

13 2016 m. balandžio 14 d. Nutartis *KS Sports / EUIPO* (C-480/15 P, nepaskelbta Rink., EU:C:2016:266, 32 punktas). Šioje nutartyje Teisingumo Teismas vienu punktu apibendrina tai, ką anksčiau nusprendė dėl panašių Reglamento Nr. 40/94 ir EB sutarties nuostatų 2004 m. spalio 21 d. Sprendime *KWS Saat / VRDT* (C-447/02 P, EU:C:2004:649, 63–65 punktai).

14 Žr. apeliacinio skundo 22, 51–53 punktus.

15 2011 m. kovo 10 d. Sprendimas *Agencja Wydawnicza Technopol / VRDT* (C-51/10 P, EU:C:2011:139, 75 punktas). Taip pat žr. 2014 m. liepos 17 d. Sprendimą *Reber Holding / VRDT* (C-141/13 P, nepaskelbtas Rink., EU:C:2014:2089, 45 punktas) ir 2013 m. gruodžio 12 d. Nutartį *Getty Images (US) / VRDT* (C-70/13 P, nepaskelbta Rink., EU:C:2013:875, 43 punktas) ir 2014 m. rugsėjo 11 d. Nutartį *Think Schuhwerk / VRDT* (C-521/13 P, EU:C:2014:2222, 57 punktas).

16 2011 m. kovo 10 d. Sprendimas *Agencja Wydawnicza Technopol / VRDT* (C-51/10 P, EU:C:2011:139, 77 punktas); išskirta mano. Taip pat žr. 2013 m. gruodžio 12 d. Nutartį *Getty Images (US) / VRDT* (C-70/13 P, nepaskelbta Rink., EU:C:2013:875, 44 punktas), 2014 m. rugsėjo 11 d. Nutartį *Think Schuhwerk / VRDT* (C-521/13 P, EU:C:2014:2222, 57 punktas) ir 2016 m. balandžio 14 d. Nutartį *KS Sports / EUIPO* (C-480/15 P, nepaskelbta Rink., EU:C:2016:266, 37 punktas).

17 Šiuo klausimu žr. 2011 m. kovo 10 d. Sprendimą *Agencja Wydawnicza Technopol / VRDT* (C-51/10 P, EU:C:2011:139, 76 punktas) ir 2013 m. gruodžio 12 d. Nutartį *Getty Images (US) / VRDT* (C-70/13 P, nepaskelbta Rink., EU:C:2013:875, 43 punktas).

58. Iš tikrųjų tai yra tik motyvavimo pareigos, kuri nustatyta EUIPO pagal Reglamento Nr. 207/2009 75 straipsnį, vykdytas. Taigi, nors EUIPO neturi nurodyti visų reikšmingų faktinių ir teisinių aplinkybių, jos motyvavimas turi aiškiai ir nedviprasmiškai parodyti jos argumentus taip, kad suinteresuotieji asmenys galėtų sužinoti priimtą priemonę pagrindžiančius motyvus, o kompetentingas teismas – vykdyti kontrolę¹⁸. Taigi jeigu buvo pateikta pakankamai faktinių aplinkybių ir teisinių argumentų, kurie yra svarbiausi atsižvelgiant į bendrą ginčijamo sprendimo struktūrą, EUIPO neprivalo pateikti specifinių savo sprendimo motyvų, palyginti su ankstesniais sprendimais, kuriais remiasi viena iš procedūros šalių¹⁹.

59. Taigi skundžiamo sprendimo 34 punkte nusprendęs, kad Apeliacinė taryba negalėjo nukrypti nuo EUIPO sprendimų nepateikusi jokių paaiškinimų, dėl kokių priežasčių ji nusprendė, kad minėtuose sprendimuose padarytos faktais grindžiamos išvados dėl ankstesnių prekių ženklų gero vardo nesvarbios arba nebesvarbios.

60. Atsižvelgiant į tai, kas išdėstyta, reikia daryti išvadą, kad argumentai, pateikti pirmojo pagrindo pirmose dviejose dalyse, yra nepagrįsti.

B. Dėl pirmojo pagrindo trečios dalies, grindžiamos Reglamento Nr. 207/2009 76 straipsnio 1 dalies ir gero administravimo principo pažeidimu, ir dėl antrojo pagrindo, grindžiamo Reglamento Nr. 2868/95 50 taisyklės 1 dalies, siejamos su Reglamento Nr. 207/2009 76 straipsnio 2 dalimi, pažeidimu

61. Savo apeliaciniam skundai pagrįsti EUIPO pateikto pirmojo pagrindo trečia dalis ir antrasis pagrindas yra susiję su skundžiamo sprendimo 37 punktu, kuriame Bendrasis Teismas iš esmės nusprendė, kad jeigu EUIPO apeliacinė taryba nenurodo priežasčių, dėl kurių manė, kad reikėtų nukrypti nuo ankstesniuose sprendimuose pateiktų išvadų, „laikydamosi gero administravimo principo[,] <...> [ji] turėjo prašyti, kad [Puma] pateiktų papildomus įrodymus dėl ankstesnių prekių ženklų gero vardo“.

62. EUIPO teigia, kad nurodydamas šią „papildomą“ pareigą Bendrasis Teismas pažeidė rungimosi principą, kuris taikomas procedūroms *inter partes* vadovaujantis Reglamento Nr. 207/2009 76 straipsnio 1 dalimi, ir gero administravimo principą. Jis taip pat „netiesiogiai [pažeidė] Reglamento Nr. 207/2009 76 straipsnio 2 dalį, kuri nagrinėjamu atveju yra taikoma vadovaujantis Reglamento Nr. 2868/95 50 taisyklės 1 dalimi“²⁰.

63. Tiesa, negalima nekreipti dėmesio į Reglamento Nr. 207/2009 76 straipsnio 1 dalyje pateiktą atskyrimą. Nors šioje nuostatoje nurodyta, kad EUIPO savo iniciatyva nagrinėja faktus, joje vis dėlto pažymėta, kad procedūros dėl atsisakymo registruoti santykinių pagrindų atveju – kaip nurodyta Reglamento Nr. 207/2009 8 straipsnio 5 dalyje – nagrinėjami tik šalių nurodyti faktai, įrodymai ir argumentai ir siekiamas reikalavimų patenkinimo būdas. Reglamento Nr. 207/2009 76 straipsnio 2 dalyje pridurta, kad EUIPO „gali neatsižvelgti į faktus ar įrodymus, kurie nebuvo pateikti laiku“²¹.

18 Šiuo klausimu žr. 2016 m. kovo 17 d. Sprendimą *Naazneen Investments / VRDT* (C-252/15 P, nepaskelbtas Rink., EU:C:2016:178, 28 ir 29 punktai) ir 2016 m. balandžio 14 d. Nutartį *KS Sports / EUIPO* (C-480/15 P, nepaskelbta Rink., EU:C:2016:266, 32 punktas ir jame nurodyta jurisprudencija).

19 Šiuo klausimu žr. 2016 m. balandžio 14 d. Nutartį *KS Sports / EUIPO* (C-480/15 P, nepaskelbta Rink., EU:C:2016:266, 38 punktas).

20 Apeliacinio skundo 65 punktas.

21 Išskirta mano.

64. Remiantis Reglamento Nr. 207/2009 76 straipsnio 2 dalimi Reglamento Nr. 2868/95 50 taisyklės 1 dalies trečioje pastraipoje nustatyta, kad kai apeliacija pateikiama dėl Protestų skyriaus sprendimo, Apeliacinė taryba „nagrinėja tik tuos apeliacijos faktus ir įrodymus, kurie buvo pateikti per Protesto skyriaus <...> nustatytą ar nurodytą laiką, nebent Taryba laikytųsi nuomonės, kad, remiantis Reglamento [Nr. 207/2009] [76] straipsnio 2 dalimi, reikėtų atsižvelgti ir į papildomus arba pridėtinius faktus bei įrodymus“.

65. Teisingumo Teismas nusprendė, kad „[taigi] paprastai šalys faktines aplinkybes gali nurodyti ar įrodymus pateikti ir pasibaigus jiems pateikti nustatytam terminui pagal Reglamento [Nr. 207/2009] nuostatas ir <...> [EUIPO] nedraudžiama atsižvelgti į pavėluotai pateiktus faktus ir įrodymus“²². Kitaip tariant, šios įvairios nuostatos palieka EUIPO apeliacinėms taryboms laisvę nuspręsti, ar reikia atsižvelgti į naujus ar papildomus faktus ir įrodymus, kurie nebuvo pateikti per Protestų skyriaus nustatytą ar nurodytą laiką²³, tačiau su sąlyga, kad įrodymai vis dėlto buvo pateikti per EUIPO nustatytą terminą²⁴.

66. Taigi kalbama apie EUIPO galimybę, o ne apie pareigą: šalys „neturi besąlyginės teisės reikalauti, kad [EUIPO] [a]peliacinė taryba į [faktus ir įrodymus, nurodytus ir pateiktus pasibaigus nustatytiems terminams,] atsižvelgtų, nes pastaroji turi diskreciją nuspręsti, ar reikia į juos atsižvelgti priimant sprendimą, dėl kurio į ją buvo kreiptasi“²⁵.

67. Priešingai, nei skundžiamą sprendimą siūlo aiškinti EUIPO, nemanau, kad Bendrasis Teismas galimybę atsižvelgti į įrodymus, kurių šalys nepateikė laiku, EUIPO suteiktą pagal Reglamento Nr. 207/2009 76 straipsnį ir Reglamento Nr. 2868/95 50 taisyklės 1 dalį, pavertė pareiga reikalauti tokių įrodymų. Iš tikrųjų skundžiamo sprendimo 37 punkte Bendrojo Teismo nurodyta pareiga grindžiama ne minėtomis nuostatomis, o gero administravimo principu, tiksliau tariant, pareiga pateikti motyvus, kurią jis apima²⁶.

68. Reglamento Nr. 2868/95 50 taisyklės 1 dalies trečia pastraipa Bendrasis Teismas remiasi tik dėl to, kad pagal ją „leidžiama“ paprašyti papildomų įrodymų. Tačiau nemanau, kad šiuo atžvilgiu Bendrojo Teismo teiginyje padaryta teisės klaida.

69. Iš tikrųjų pagal Reglamento Nr. 2868/95 50 taisyklės 1 dalies trečią pastraipą EUIPO apeliacinėms taryboms aiškiai leidžiama atsižvelgti į naujus arba papildomus faktus arba įrodymus, kurie nebuvo pateikti laiku. Tačiau pagal Reglamento Nr. 207/2009 63 straipsnio 2 dalį EUIPO apeliacinei tarybai leidžiama „*tiok kartų, kiek reikia*, [pasiūlyti šalims] per [jos] nustatytą laiką pateikti atsiliepiamus į <...> jos pačios pastabas“²⁷. Be to, Reglamento Nr. 207/2009 78 straipsnio 1 dalies c punkte taip pat numatyta galimybė paprašyti pateikti dokumentus arba įrodymus „kiekviename [EUIPO] nagrinėjime“.

70. Šiomis aplinkybėmis, atsižvelgiant į motyvavimo pareigą, kuri, vadovaujantis gero administravimo principu, yra nustatyta EUIPO atžvilgiu ir kuri yra aiškiai įvardyta Reglamento Nr. 207/2009 75 straipsnyje, reikia konstatuoti, kad Bendrasis Teismas nepadarė teisės klaidos nusprenddamas, kad EUIPO apeliacinė taryba, „laikydamosi gero administravimo principo[,] <...> turėjo

22 2007 m. kovo 13 d. Sprendimas VRDT / Kaul (C-29/05 P, EU:C:2007:162, 42 punktas); išskirta mano.

23 Šiuo klausimu žr. 2013 m. spalio 3 d. Sprendimą Rintisch / VRDT (C-120/12 P, EU:C:2013:638, 32 punktas).

24 Šiuo klausimu žr. 2016 m. liepos 21 d. Sprendimą EUIPO / Grau Ferrer (C-597/14 P, EU:C:2016:579, 25–27 punktai).

25 2007 m. kovo 13 d. Sprendimas VRDT / Kaul (C-29/05 P, EU:C:2007:162, 63 punktas). Taip pat žr. 2008 m. gruodžio 18 d. Sprendimą Les éditions Albert René (C-16/06 P, EU:C:2008:739, 142 punktas).

26 Bendrasis Teismas darė nuorodą į skundžiamo sprendimo 18 ir 20 punktus, kuriuose aiškiai remiamasi Europos Sąjungos pagrindinių teisių chartijos 41 straipsnio 2 dalimi ir šiame straipsnyje įtvirtinta motyvavimo pareiga.

27 Išskirta mano.

prašyti“, kad ankstesnių prekių ženklų savininkas pateiktų papildomus įrodymus dėl jų gero vardo, jeigu to reikėjo siekiant nukrypti nuo išvadų ankstesniuose sprendimuose ir tinkamai motyvuoti savo sprendimą. Tai tik pasinaudojimas Reglamento Nr. 207/2009 63 straipsnio 2 dalyje numatyta galimybe.

71. Be to, Bendrojo Teismo nustatyta taisyklė taip pat užtikrina, kad būtų laikomasi rungimosi principo, nes pagal Reglamento Nr. 207/2009 75 straipsnį EUIPO draudžiama savo sprendimus grįsti motyvais, dėl kurių šalys negalėjo pateikti savo atsiliepimų. Iš protestą pateikusio asmens reikalaujama pateikti papildomus įrodymus EUIPO turi paraišką pateikusiam asmeniui suteikti galimybę šiuo klausimu pateikti pastabas.

72. Atsižvelgiant į tai, kas išdėstyta, darytina išvada, kad argumentai, kuriais grindžiama pirmojo pagrindo trečia dalis ir antrasis pagrindas, yra nepagrįsti. Todėl reikia atmesti abu pagrindus.

73. *Be to*, jeigu skundžiamo sprendimo 37 punkte pateiktą teiginį Teisingumo Teismas vertintų kaip teisės klaidą dėl to, kad Bendrasis Teismas taikė Reglamento Nr. 2868/95 50 taisyklės 1 dalies trečią pastraipą, manau, kad bet kuriuo atveju gero administravimo principas, siejamas su Reglamento Nr. 207/2009 63 straipsnio 2 dalimi ir 78 straipsnio 1 dalies c punktu, pakankamai pagrindžia skundžiamo sprendimo rezoliucinę dalį. Šiomis aplinkybėmis Bendrojo Teismo klaidos nepakaktų skundžiamam sprendimui panaikinti²⁸.

74. Šiomis aplinkybėmis reikia konstatuoti, jog, atsižvelgiant į tai, kad dėl apeliaciniame skunde pagrįsti EUIPO pateiktų pirmojo pagrindo pirmų dviejų dalių skundžiamas sprendimas negali būti panaikintas, taip pat reikia atmesti visą apeliacinį skundą.

VII. Dėl bylinėjimosi išlaidų

75. Pagal Teisingumo Teismo procedūros reglamento 138 straipsnio 1 dalį, taikomą apeliaciniame procese pagal šio reglamento 184 straipsnį, iš pralaimėjusios šalies priteisiamos bylinėjimosi išlaidos, jei laimėjusi šalis to reikalavo. Kadangi *Puma* reikalavo priteisti bylinėjimosi išlaidas ir EUIPO pralaimėjo bylą, pastaroji turi jas padengti.

VIII. Išvada

76. Atsižvelgdamas į tai, kas išdėstyta, siūlau Teisingumo Teismui priimti tokį sprendimą:

- atmesti apeliacinį skundą,
- priteisti iš Europos Sąjungos intelektinės nuosavybės tarnybos (EUIPO) bylinėjimosi išlaidas.

²⁸ Šiuo klausimu žr. 2016 m. liepos 21 d. Sprendimą *EUIPO / Grau Ferrer* (C-597/14 P, EU:C:2016:579, 29 punktą).